

ה"ט 64992/02/23 - חגית יניב, אורון יניב נגד ציפי דודוביץ'

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 64992-02-23 יניב ואח' נ' דודוביץ

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
המבקשים 1. חגית יניב
2. אורון יניב
נגד
המשיבה ציפי דודוביץ'

החלטה

האם יש מקום לחיוב המבקשים בהוצאות לאחר שחזרו בהם מהבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיבה?

1. ביום 27.2.23 ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיבה, במעמד צד אחד. ביום 2.3.23 התקיים דיון במעמד הצדדים לאחר שביום 1.3.23 הגישה המשיבה את תגובתה המפורטת כנגד הצו בצירוף אסמכתאות.

2. בדיון שהתקיים ביום 2.3.23 הציע בית המשפט למבקשים לחזור בהם מהבקשה. המבקשים נועצו בהפסקה במי מטעמם וביקשו לדחות את מועד הדיון ליום 9.3.23, מועד בו נקבע דיון בבקשה לצו מניעה שהגישה המשיבה כנגד המבקשים (להלן: "**צו המניעה**" / "**ההליך האחר**"). לאחר שבית המשפט הפנה שאלות למבקשים שב בית המשפט והציע להם לחזור בהם מהבקשה וככל שהם עומדים על הבקשה, אזי תינתן החלטה לגופה.

בהמשך, הוצע למבקשים, כי ככל שהם עומדים על דחיית הדיון, אזי ניתן לשקול את בקשתם בכפוף לביטולו של הצו וחיובם בהוצאות המשיבה בגין התייצבותה לדיון. משהמבקשים התקשו לקבל החלטה, ועת החל בית המשפט במתן החלטתו, עתרו המבקשים לקבל את ההצעה לדחיית הדיון בכפוף לביטול הצו וחיובם בהוצאות.

משכך, הוריתי על דחיית הדיון ליום 9.3.23, המועד בו נקבע דיון בצו המניעה בפני כבוד השופט פת, תוך ביטול הצו שניתן על ידי חיוב המבקשים בהוצאות המשיבה בסך 600 ₪. עוד הבהרתי בהחלטה, כי טוב יעשו המבקשים אם יחזרו בהם מהבקשה וזאת כדי לחסוך בהוצאות הצדדים, וכי מצופה מהם לשקול המלצה זו עובר למועד הדיון. כן קבעתי, כי ככל שהמבקשים עומדים על הבקשה, אזי ישמעו ראיות הצדדים בקצרה במועד שנקבע.

3. ביום 8.3.23 הגישו המבקשים "**בקשה למחיקה ללא צו הוצאות**" בה ביקשו למחוק את הבקשה

וליהימנע מחיובם בהוצאות. בהחלטה מאותו היום, קבעתי כי אני מורה על מחיקת הבקשה לנוכח עמדת המבקשים, וכי על הצדדים להגיש טיעוניהם בעניין ההוצאות עד ליום 14.3.23. כן קבעתי "יובהר, כי הצדדים רשאים להגיע לכל הסכמה במסגרת ההליך בצו המניעה, אך מדובר בשני הליכים שונים בניגוד לנטען בסעיף 3 לבקשה זו, כך שאין מדובר בכפילות בהליכים". המבקשים לא מסרו כל הודעה נוספת, כך שההחלטה נותרה בעינה. למען הסר ספק, מדובר בשני הליכים שונים, כך שההליך בצו המניעה אין בו לתת מענה לבקשה בתיק זה, צו למניעת הטרדה מאיימת, אלא אם הצדדים היו מגיעים להסכמות שכוללות התייחסות גם לבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת במסגרת הדיון בצו המניעה. עוד יצוין, כי לא נמסרה בתיק זה כל הודעה על הסכמה בתיק האחר, שיש בה להשליך על הבקשה שבפניי.

4. ביום 9.3.23 עתרה המשיבה לחייב את המבקשים בהוצאות ושכר טרחת עורך דין וצירפה הסכם שכר טרחה בגין ייצוג בהליך זה וכן חשבונית בסך ₪ 7,020 ששילמה לבא כוחה.

5. ביום 14.3.23 מסרו המבקשים את עמדתם. לשיטתם, בהודעתם מיום 8.3.23 לא ביקשו לחזור בהם מטענותיהם, אלא להתמקד בהליך האחר, אך כאמור אין בידי לקבל טענה זו, שכן הומלץ למבקשים כבר בדיון ביום 2.3.23 לחזור בהם מהבקשה והם עשו כן ערב הדיון שנקבע ליום 9.3.23 לאחר שהייתה להם שהות נוספת לבחון את עמדתם בתיק. לגופם של דברים, טענו המבקשים, כי חשו מאוימים על ידי המשיבה ואחרים ולכן עתרו לקבלת הצו וכי הם "אינם בעלי אמצעים רבים". עוד טענו, כי קיבלו את המלצת בית המשפט למחוק את הבקשה ועל כן הם מבקשים להימנע מחיובם בהוצאות וממילא כבר חויבו בהוצאות בסך ₪ 600 לטובת המשיבה.

בהחלטה מיום 15.3.23 הבהרתי, כי הוצע למבקשים במהלך הדיון לחזור בהם מהבקשה אך הם עמדו על הבקשה ולכן הדיון נדחה כדי לאפשר להם להיערך כנדרש תוך חיובם בהוצאות בגין התייצבות המשיבה לאותה ישיבה בלבד. הודעתם על חזרה מהבקשה ניתנה על רקע דרישתה המפורשת של המשיבה, כי תעמוד על חיוב בהוצאות תוך שאף בקשתם מתייחסת לכך ומבקשת למחוק הבקשה ללא חיוב בהוצאות. משכך, לא יכולה להיות למבקשים ציפיה, כי הבקשה תימחק ללא צו להוצאות. עוד הבהרתי באותה החלטה, כי המבקשים לא מסרו כל התייחסות להחלטה שניתנה ביום 8.3.23 בה הובהר להם שמדובר בשני הליכים שונים.

6. בתשובתו טען ב"כ המשיבה, כי הבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת הוגשה בחוסר תום לב מובהק. המבקשים פעלו באופן מתוכנן ומושכל לאחר התייעצות עם איש מקצוע, איתו התייעצו אף במהלך הדיון שהתקיים ביום 2.3.23 ולכן יש לחייבם בהוצאות המשיבה.

7. סעיף 9 לחוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב - 2001 קובע כי ניתן להטיל הוצאות על מבקש שבקשתו נדחתה אם שוכנע בית המשפט שהבקשה הייתה קנטרנית.

8. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ובשים לב לכך שלא יכולה להיות מחלוקת, כי הבקשה הוגשה על רקע

המצאת צו מניעה זמני בהליך האחר, למבקשת 1 על ידי המשיבה. לראיה, בשלהי עמוד 1 לבקשה, נרשם כי המשיבה נקטה בהליך של צו מניעה זמני על רקע התנגדותה לפתיחת מעון ילדים על ידי המבקשת 1 ובמסגרת זה **"הגיעה לבית היום (27.4) עם מסמכים מעו"ד, התפרצה לבית כאשר נמצאים בבית 6 ילדים קטנים ואשתי, הפחידה, הטילה אימה ופחד. אירוע נוסף היה ב20.2 בן ברחוב ברקת"**. הבקשה הוגשה על ידי המבקש 2.

9. משכך, ברור כי הרקע להגשת הבקשה בתיק זה, הוא המצאת צו המניעה הזמני שניתן כנגד המבקשת 1 המונע ממנה את פתיחתו של מעון ילדים בסמוך למקום מגוריה של המשיבה.

10. בדיון בפניי מסרה המבקשת 1, כי עת המשיבה הגיעה לביתה היא כלל לא ידעה את מטרת הגעתה, והוסיפה **"לא שוחחנו על זה. ביקשתי ממנה שתצא לי מהבית ורציתי לסגור לי את הדלת"** ואישרה, כי כלל לא הספיקו לדבר ביניהן (עמוד 2 שורות 10-13). בהמשך הוסיפה **"פתחתי את הדלת במחשבה שזה אחד ההורים, כשראיתי שזו היא באתי לסגור את הדלת והיא מנעה ממני מלסגור והתפרצה לי לתוך הבית ודחפתי אותה מחוץ לבית ואמרתי לה תעופי כי היא נכנסה לי לתוך הבית ויש לי ילדים בבית"** (עמוד 2 שורות 19-21). המבקשת 1 אישרה, כי המשיבה השאירה מעטפה על דלת ביתה, כך שהיה ברור לה שניתן צו מניעה זמני כנגדה טרם שהגישה את הבקשה בתיק זה (עמוד 3 שורה 2).

11. בנסיבות אלה, מדובר בבקשה שהוגשה על רקע אירוע בודד אחד במסגרתו המשיבה הגיעה לביתה של המבקשת 1 על מנת להמציא לה צו מניעה זמני שניתן כנגדה, מבלי שהאירוע מגלם נסיבות שיש בהן הצדקה למתן הצו בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת.

12. נוכח התנהלות המבקשים, הרי שהמשיבה נאלצה לשכור שירותיו של עו"ד על מנת להתגונן בתיק זה ולכן יש מקום לחיובם בהוצאות. גם העובדה שהמבקשים עמדו על הבקשה לאחר הסברים חוזרים ונשנים של בית המשפט, מעידה על רצונם לגרור את המשיבה להליך שלא לצורך. מנגד, נתתי דעתי לכך שהמבקשים חזרו בהם מהבקשה ערב הדיון הנוסף שנקבע בתיק, כך שאין לחייב אותם במלוא ההוצאות שנגרמו למשיבה.

13. סוף דבר, אני מקבלת את עמדת המשיבה, כי מדובר בבקשה קנטרנית שלא היה מקום להגישה בנסיבות העניין ועל כן המבקשים יישאו, ביחד ולחוד, בהוצאות המשיבה בסך כולל של ₪ 3,500. הסכום ישולם בתוך 30 ימים ממועד קבלת ההחלטה שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית עד למועד התשלום בפועל.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, בהעדר
הצדדים.